

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115227559
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115227559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: N. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX X. XXX, o zaplatenie 1.958,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/421/2015-56 zo dňa 24.04.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 100,- eur a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti sa rozsudku **n e d o t ý k a**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.958,60 eur s nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 2,94 eur s vyčísleným úrokom vo výške 66,79 eur, s vyčíslenými úrokmi z omeškania vo výške 0,63 eur a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.025,39 eur od 24.07.2015 do zaplatenia, na zaplatenie týchto súm súd prvej inštancie povolil splátky vo výške 100,- eur mesačne splatné vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca počnúc prvým kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas sa stane splatným celý dlh. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovaného a v časti uplatneného úroku vo výške 12,9 % ročne zo sumy 1.958,60 eur od 24.07.2015 do zaplatenia zamietol.

2. Nárok žalobcu posudzoval súd prvej inštancie podľa ustanovení § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i), j), l) zákona č. 120/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, § 497 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 2 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., § 232 ods. 3, 4 C. s. p..

3. Pri posudzovaní uvedeného prípadu súd prvej inštancie vychádzal z vyššie uvedených ustanovení a konštatoval, že žalobca ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonomnom posudzovaní konkrétneho prípadu súd prvej inštancie preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a dospel k záveru, že na záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy, možno normy obchodného práva (vrátane všeobecnej

úpravy úveru) použiť len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej tu z povahy veci prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Zákone o spotrebiteľských úveroch a v Občianskom zákonníku. Podľa súdu prvej inštancie bolo nesporne preukázané, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 17.02.2015 bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 2.000,- eur, ktorý mal splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach v sume 29,67 eur. Žalovaný svoju povinnosť splácať úver riadne a včas opakovane porušil, a preto pristúpil žalobca k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru. Dlh žalovaného pozostával z istiny úveru vo výške 1.958,60 eur, kapitalizovaných riadnych úrokov vo výške 66,79 eur, kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 0,63 eur a poplatkov za poistenie vo výške 2,94 eur. Nakoľko v konaní nebolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že by žalovaný plnil vyššie uvedený dlh titulom neuhradenej časti úveru, a to čo i len čiastočne a sám žalovaný na pojednávaní konanom dňa 24.04.2017 dlh voči žalovanému uznal, žalobe žalobcu ako právne a skutkovo dôvodnej v tejto časti o zaplatenie sumy 1.958,60 eur s nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 2,94 eur s vyčísleným úrokom vo výške 66,79 eur, s vyčíslenými úrokmi z omeškania vo výške 0,63 eur vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie týchto súm. Rovnako súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj ním uplatňovaný nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.025,39 eur (t.j. nezaplatená istina vo výške 1.958,60 eur a nezaplatené úroky vo výške 66,79 eur) od 24.07.2015 do zaplatenia, súčasne umožnil žalovanému dlžnú sumu uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100,- eur, keď mal za to, že týmto spôsobom žalovaný uhradí celú pohľadávku žalobcu a žalobca nebude musieť pristúpiť k vymáhaniu dlžnej sumy v exekučnom konaní. Vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie úroku vo výške 12,9 % ročne zo sumy 1.958,60 eur od 24.07.2015 do zaplatenia však súd prvej inštancie považoval žalobu žalobcu za nedôvodnú, nakoľko podľa jeho názoru po okamihu vyhlásenia mimoriadnej (resp. predčasnej) splatnosti celého úveru veriteľovi prináleží iba nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania, nie však nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z úveru, a preto žalobu v tejto časti zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca čo do časti výroku I., ktorou priznal žalovanému možnosť splácania priznaného plnenia v splátkach. Namietal, že súd priznaním možnosti plnenia dlhu v splátkach postupoval podľa neplatnej právnej úpravy, a to podľa ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p.. Podľa odvolateľa v zodpovedajúcom ustanovení C. s. p. absentuje splnomocňovacie ustanovenie o možnosti určiť, že plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, na rozdiel od ustanovenia § 232 ods. 3 C. s. p., ktoré takúto možnosť súdu nedáva. Podľa tohto ustanovenia súd má len dve možnosti, a to neurčiť paričnú lehotu a v takom prípade zostáva zákonná 3-dňová lehotá, alebo - môže určiť paričnú lehotu dlhšiu ako 3 dni (nie však v splátkach). Okrem toho bez ďalších dôkazov objektivizujúcich finančnú situáciu žalovaného nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nepodloženého tvrdenia žalovaného o jeho finančnej situácii, a preto má za to, že posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Navrhol zmeniť rozhodnutie tak, že zaviazá žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. K podanému odvolaniu sa žalovaný písomne nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 C. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C. s. p.) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, čo do odvolaním napadnutého povolenia splácať dlžnú sumu v splátkach, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotkol.

7. Podľa ustanovenia § 232 ods. 3 C. s. p., lehotá na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

8. Podľa ustanovenia § 232 ods. 4 C. s. p., ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky, má za následok splatnosť celého plnenia.

9. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadne povolenia splátok na zaplatenie istiny a príslušenstva.

10. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti, že peňažné plnenie sa môže splácať v splátkach, je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov účastníkov a posúdiť, či určenie zaplatenia dlžnej sumy v mesačných splátkach v určitej výške

nepredstavuje s ohľadom na výšku dlžnej sumy dĺžku omeškania dlžníka s platením a dobu, počas ktorej by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy, neúmerne zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pričom uvedeným hľadiskám nemožno vždy nadradiť osobné a majetkové pomery dlžníka. Súd môže určiť povinnosť platiť mesačné splátky v splátkach len vtedy, ak existujú také skutkové okolnosti, ktoré takéto rozhodnutie odôvodňujú. Pri určení časti výroku rozhodnutia súdu o plnení v splátkach musí byť toto podložené zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodňovali, že takéto rozhodnutie je vzhľadom k povahe prejednávanej veci, k priznanému nároku, k pomerom všetkých účastníkov konania a že je vhodné určiť na plnenie lehotu v splátkach.

11. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil. Odvolací súd dospel k záveru, že na strane žalovaného existujú dôvody na povolenie splátok. Súd prvého stupňa správne na strane žalovaného zohľadnil jeho sociálnu situáciu, avšak na druhej strane správne prihliadol aj k rozsahu nesplatenej úverovej istiny s ohľadom na dĺžku splatenia celého nároku, ktorá by spravidla nemala presiahnuť 2 roky. Vychádzajúc z uvedeného, aj odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že súdom nastavené povolenie mesačných splátok vo výške 100,- eur je primerané danej situácii.

12. K námietke žalobcu týkajúcej sa toho, že súd prvej inštancie bez ďalších dôkazov objektivizujúcich finančnú situáciu žalovaného rozhodol o splátkach, pričom vychádzal iba z nepodloženého tvrdenia žalovaného, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalovaného, ktoré protistrana na pojednávaní nenamietala, keďže sa ho nezúčastnila, a preto ich súd považoval za nesporné v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 C. s. p.. Uvedenú skutočnosť mohol žalobca namietat v rámci zákonnej koncentrácie konania (ustanovenie § 154 C. s. p.), t.j. najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, čo však nevyužil. Pokiaľ túto skutočnosť namietal v odvolacom konaní, tak krajský súd konštatuje, že ide o novotu uplatnenú v odvolacom konaní, keďže prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. V danom prípade žalobcovi nič nebránilo v ich uplatnení.

13. Odvolací súd k námietke žalobcu ohľadne nesprávneho aplikovania inštitútu povolenia splátok konštatuje, že sa s touto námietkou nestotožňuje, nakoľko zákonná úprava paričnej lehoty (ustanovenie § 232 ods. 3 C. s. p.) pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu na plnenie, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s platením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (ustanovenie § 232 ods. 4 C. s. p.). Nie je preto dôvodná námietka žalobcu spočívajúca v tom, že súd postupoval podľa neplatnej právnej úpravy obsiahnutej v § 160 ods. 1 OSP, pričom Civilný sporový poriadok takéto splnomocňovacie ustanovenie o možnosti vykonať plnenie aj v splátkach neobsahuje.

14. Rozsudok súdu prvej inštancie bol odvolaním žalobcu napadnutý len v časti výroku čo do splátok, preto sa rozhodnutie odvolacieho súdu nedotklo výroku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu spolu s príslušenstvom.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznáva žalovanému v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní proti žalobcovi úspešný.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)